

NA VYSOKÁ% NOZE€

Neděle, 18 března 2018

„… bych si chtěla říct, a lehkou, pružnou chůzí světem klidně jít…“. Dnes sice začínám poeticky o to tragické; bude konec. Dojde totiž na nehorácké. Ano. Dojde až na krev. S jarem mě vředy chytne taková zvláštní, až zvrhlá touha omládnout, zešlechetit, zelegantnět, zkrátka demostrovat své členství celému světu. A protože jsem se sice narodila 4. 4. ve 4:40 (ale tím to u mě se čtyřkama končí), projektuji svoje naději do výstřihu, nýbrž k noze.

K osmatřicetce. Ádná Popelka, kolo by se. „Ale na podpatku i ta vosmatřicítka vypadá celkem slušně“, jak pravila jednou prodávka v obchodním domě. Mám a vyryla tak nesmazatelný rám do mé, už beztak dost zjizvené dušičky. (První ránu zasadila paní ušitelka Pešková, když mi asi ve třetí hodině tlocviku kolo, že bych pomalu proto, že mám krátký a křivý nohy.) Nu. Důsledkem toho jsem do svých osmadvaceti sukni nad kotníky nevzala na sebe. Ale zpět do současnosti. Už vím, že nohy nemám krásné, ale přímé (zaplaťpánbůh) a pomocí nastavením paty dá se jejich vzhledu velmi pomoci. A tak jsem se dnes ráno, motivována svitem slunce, zpřem ptactva a etbou fashion blogu Pavlína Jádrové (ano, je to jeho působivá, nechápu, proč to tu) odhodala a nazula jedny z mnoha prodlužovacích lodiček, o celkové výšce podpatku asi 9 cm. Bylo mi nádherně. Zdálo se mi, že takové boty mě zaručeně přenesou do Paříže, pod most Mirabeau, kde se proudy valí.

Když jsem se skrz šetrně dovalila na autobus, přiměřeně první pochybnosti. Následně jsem přemýšlela i ruční úvaského nádraží a vlak mi neujel asi o tři vteřiny. Zhruba v 9:30 jsem pocítila lehký diskomfort v oblasti pravého malíčku. V 10:00 už jsem si diagnostikovala první puchýř zralý na odpích. Ihned po odchodu – přejedu (asi po roce jela ty dvě zastávky autobusem) na pracoviště, jsem se přezula do crocsů a nemyslela na to, co přijde odpoledne. Netěba dlouhých špiček. Z plánovaných pochůzek nezbylo vůbec nic. Mimochodem, všimli jste si, jak málo pražských chodníků je vhodných k chůzi? Devadesát procent povrchů se skládá z kostek s různorodými mezerami pro všechny druhy podpatků. Každá si vybere tu svou škvíru, která luxusně sedí podpatkem luxusní lodičky od shora až dolů. Zbýlých deset procent jsou silnice. I těch jsem se snažila využít, co to šlo, ale dlouho to nešlo, nebo u Karlova mostu mě téměř zabil agresivní taxikář Jelínek. Zbytek volného času jsem proseděla v kavárně, smutně přemýšlejí o tom, proč už dnes nic nestihnu, nikam nedojdu a nic nevidím. Přes hodinu, zazní úderem! Dni odcházejí, já tu jsem. Vidina Paříže se rozplynula jak smrdutý obláček smogu nad Prahou. Slunce zašlo, ptáci přestali zpívat a Vltava vypadala jako trapný, provinční potok třetí kategorie. Cestou na nádraží jsem několikrát vymýnila náplasti na zkrvavených patách. Doma jsem pak propíchlala puchýř a namočila nohy do lázně karlovarské soli.

Aaaaaach! Zasyčelo to a já myslím, že pro letošní jaro to celkem stačilo. Místo Paříže mi bude muset stačit pařížská šlehačka. Vysoká noha je sice ukrutně elegantní záležitost, ale je vředy lepšší, mít k ní i odpovídající servis – tedy auto s těmi. Do té doby zůstávám věrná tyčím teniskám. A napadá mě, že šetrně jeden verš; s použitím nakonec: Na vysoké noze mne baví světem plout, když ve vlastním voze se mohu zase zout.

Překný den v ortopedické obuvi! Nočník neohrožené ženy